

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II-3 У. 8193/16
01.02.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Томислава Медведа, председника већа, Ненада Стојановића и Драгана Јовановића, чланова већа, са судским саветником Небојшом Стојановићем, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби коју је поднео тужилац А.А. извршитељ из ..., ..., ради поништаја решења туженог Министарства правде Републике Србије, број 740-08-000367/2012-22 од 12.05.2016. године, у предмету привремене забране обављања делатности извршитеља, у нејавној седници већа, одржаној 01.02.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем, коначним у управном поступку, у ставу првом диспозитива, изречена је мера привремене забране обављања делатности извршитељу А.А., именованом решењем Министра правде, број 740-08-000367/2012-22 од 09.05.2012. године, за подручје Вишег суда у Врању и Привредног суда у Лесковцу, са седиштем у ..., ..., за време трајања дисциплинског поступка покренутог предлогом Министра правде, број 07-00-00850/2015-22 од 08.02.2016. године, због дисциплинске повреде из члана 350. став 1. тачка 6. и тачка 16. у вези са чланом 34. став 2, чланом 74. став 1, чланом 256. став 1. и чланом 349. Закона о извршењу и обезбеђењу, као и члана 4. и члана 7. став 1. Правилника о тарифи и наградама и

накнадама трошкова за рад извршитеља и члана 3. став 2. Правилника о начину вођења евиденције предмета по којима поступа извршитељ, начину приступа евиденцији и поступања са евиденцијом у случају смрти, разрешења или престанка обављања делатности извршитеља. Ставом другим диспозитива истог решења, одређено је да ће председник Коморе извршитеља одредити привременог заменика који ће преузети послове извршитеља и евиденцију предмета по којима поступа извршитељ Жижица Трајковић.

У тужби поднетој Управном суду 24.05.2016. године, допуњеној поднесима од 25.05. и 25.07.2016. године и поднеском од 12.12.2017. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа и наводи да је дисциплински поступак против њега покренут закључком о покретању дисциплинског поступка од 11.05.2016. године, противно одредби члана 357. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу, с обзиром да је протекао рок од 6 месеци од сазнања за учињене дисциплинке повреде. Детаљно оспорава разлоге због којих је покренут дисциплинског поступка и детаљно објашњава разлоге због којих сматра да је исправно поступао приликом обављања делатности извршитеља у предметима поводом којих је против њега покренут дисциплински поступак. Указује на одредбу члана 325. Закона о извршењу и обезбеђењу, јер је дисциплински поступак против њега покренут због прекорачења овлашћења поверених Законом о извршењу и обезбеђењу, при чему указује и на одредбе члана 145, 149. и 151. Устава Републике Србије. Самтра да му је одузимањем предмета у којима је поступао као извршитељ, причињена штета коју је потребно утврдити вештачењем преко вештака финансијске струке и саслушањем странака. Предлаже да Суд, након одржане усмене јавне расправе, уважи тужбу и поништи оспорено решење, а туженог обавезе да му накнади трошкове спора, за састав тужбе од стране адвоката и адвокатске услуге по АТ, за судске таксе за тужбу и одлуку и за стварне трошкове и личну дангубу тужиоца по одмерању Суда, у року од 15 дана од пријема пресуде, под претњом принудног извршења, као и да му тужени орган накнади штету у износу од 500.000,00 динара, са законском затезном каматом од 23.05.2016. године па до коначне исплате, у року од 8 дана од пријема пресуде.

Тужени орган је доставио Суду списе који се односе на предмет овог управног спора и одговор на тужбу, у коме оспорава све наводе тужбе и остаје при разлозима датим у образложењу оспореног решења. Додаје да је у међувремену донето решење, број 740-08-00063/2016-22 од 03.06.2016. године, којим је тужилац оглашен дисциплински одговорним и изречна мера трајна забрана обављања делатности, након чега је решењем Министра правде, број 740-08-00367/2012-22 од 20.07.2016. године разрешен дужности извршитеља. Предлаже да Суд одбије тужбу.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, а испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Одредбом члана 351. став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу ("Службени гласник РС", број 31/11,... и 139/14), прописано је да министарство може изрећи меру привремене забране обављања делатности извршитеља за време трајања дисциплинског поступка.

Из разлога датих у образложењу оспореног решења произлази да је у спроведеном поступку тужени орган утврдио да је решењем Министра правде, број 740-08-000367/2012-22 од 09.05.2012. године, А.А. именован за извршитеља за подручје Вишег суда у Врању и Привредног суда у Лесковцу, као и да је поступајући по предлогу Министарства правде, број 07-00-00850/2015-22 од 08.02.2016. године, Дисциплинска комисија за спровођење дисциплинског поступка против извршитеља донела закључак о покретању дисциплинског поступка, број 740-08-00063/2016-22 од 11.05.2016. године, против именованог извршитеља, због постојања основане сумње да је извршио дисциплинску повреду из члана 350. став 1. тачка 6. и тачка 16. у вези са чланом 34. став 2, чланом 74. став 1, чланом 256. став 1. и чланом 349. Закона о извршењу и обезбеђењу, као и члана 4. и члана 7. став 1. Правилника о тарифи и наградама и накнадама трошкова за рад извршитеља и члана 3. став 2. Правилника о начину вођења евиденције предмета по којима поступа извршитељ, начину приступа евиденцији и поступања са евиденцијом у случају смрти, разрешења или престанка обављања делатности извршитеља. У образложењу оспореног решења се наводи да је имајући у виду одредбу члана 351. став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу, као и да је против именованог извршитеља у току дисциплински поступак, због чега је тужени орган оспореним решењем у ставу првом диспозитива, изрекао меру привремене забране обављања делатности извршитеља, а како извршитељ нема заменика, то је сходно одредби члана 335. Закона о извршењу и обезбеђењу и одредби члана 15. наведеног Правилника, одређено да ће председник Коморе извршитеља одредити привременог заменика који ће преузети послове и евиденцију предмета по којима поступа извршитељ Жикица Трајковић.

Код оваквог стања ствари, а имајући у виду цитиране одредбе Закона о извршењу и обезбеђењу, Суд налази да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, када му је тим решењем, између осталог, изречена мера привремене забране обављања делатности. Ово због тога што је, према оцени Суда, правилно налажење туженог органа да је у спроведеном поступку утврђено да је против именованог извршитеља у току дисциплински поступак, с обзиром да је донет закључак о покретању дисциплинског поступка, број 740-08-00063/2016-22 од 11.05.2016. године, којим је тужиоцу сатвљена на терет дисциплинску повреду из члана 350. став 1. тачка 6. и тачка 16. у вези са чланом 34. став 2, чланом 74. став 1, чланом 256. став 1. и чланом 349. Закона о извршењу и обезбеђењу, као и члана 4. и члана 7. став 1. Правилника о тарифи и наградама и накнадама трошкова за рад извршитеља и члана 3. став 2. Правилника о начину вођења евиденције предмета по којима поступа извршитељ, начину приступа евиденцији и поступања са евиденцијом у случају смрти, разрешења или престанка обављања делатности извршитеља, због чега је тужени орган оспореним решењем изрекао меру привремене забране обављања делатности извршитеља за време трајања дисциплинског поступка, у смислу одредбе члана 351. став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу. Због наведених разлога, према оцени Суда, оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца.

Нису од значаја за другачију оцену законитости оспореног решења наводи тужбе којима тужилац указује да је дисциплински поступак против њега покренут закључком о покретању дисциплинског поступка од 11.05.2016. године, противно одредби члана 357. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу, као и наводи тужбе којима се оспоравају разлози због којих је донет наведени закључак о покретању дисциплинског поступка од 11.05.2016. године и указује на одредбу члана 325. Закона о извршењу и обезбеђењу и одредбе члана 145, 149. и 151. Устава Републике Србије. Ово због тога што је, према оцени Суда, у спроведеном поступку утврђено, а што међу странкама и није спорно, да је против тужиоца у току дисциплински поступак покренут закључком о покретању дисциплинског поступка, број 740-08-00063/2016-22 од 11.05.2016. године, због чега наводи тужбе у погледу законитости покретања самог дисциплинског поступка, нису од значаја за поступак који је окончан оспореним решењем у овом управном спору, којим је тужиоцу изречена мера привремене забране обављања делатности извршитеља за време трајања дисциплинског поступка, у смислу одредбе члана 351. став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу.

Суд је ценио наводе тужбе, па је нашао да они нису од значаја за другачију оцену законитости оспореног решења, имајући у виду правилно утврђено чињенично стање и правилну примену правила поступка.

Одредбом члана 33. став 2. Закона о управним споровима, прописано је да суд решава без одржавања усмене расправе, само ако је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, или ако странке на то изричито пристану, а у ставу 3. истог члана, прописано је да је суд обавезан да посебно наведе разлоге због којих није одржао усмену расправу.

Полазећи од изнетих норми, а имајући у виду захтев тужиоца да се у овој ствари одржи усмена јавна расправа, Суд је нашао да њено одржавање није обавезно, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, као и да је законитост оспореног решења Суд могао да цени на основу стања списка предмета, при чему је имао у виду да би се одржавањем усмене јавне расправе одуговлачио судски поступак и да би то изискивало трошкове тужиоца, а да је одредбом члана 10. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14), који се сходно примењује према одредби члана 74. Закона о управним споровима, између осталог, прописано да је суд дужан да поступак спроведе без одуговлачења, у складу са претходно одређеним временским оквиром за предузимање парничних радњи и са што мање трошкова.

Са изнетих разлога, Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде.

Како тужилац није успео у овом управном спору, то је његов захтев за накнаду трошкова управног спора одбијен, на основу одредаба члана. 66, 67. и 74. Закона о управним споровима, уз сходну примену одредбе члана 151. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11,... и 55/14), због чега је

одлучено као у ставу II диспозитива ове пресуде.

С обзиром да је оспорено решење правилно и законито, Суд није посебно одлучивао о захтеву тужиоца за накнаду штете, у смислу одредбе члана 45. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 01.02.2018. године, II-3 У. 8193/16

Записничар,
Небојша Стојановић,с.р.

Председник већа-судија,
Томислав Медвед,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЈЗ